

animum eius: ne tristitia
absorbetur huiusmodi.

Dicunt de quodam sene
quia fecit quinquaginta annos. neque panem comedens. neque facie aquam bibens. Et dicitur: quia exiit in fornicationem et auariciam et uanam gloriam. et quia abbas abraham audiens quod hec dixisset uenit ad eum: et dixit ei. Tu dixisti hunc sermonem? Et ille respondit. Etiam. Et dixit ei abbas abraham. Ecce in cella tua exinuenies super matram mulierem: potes non cogitare quia mulier est? Et dixit. Non. sed impugno cogitationem meam: ut non tangam illam mulierem. Et dixit abbas abraham. Et ce igitur non interfecisti fornicationem quia uiuit passio ipsa: sed alligata est. Item cum si ambulat in uia et uidet testas uasorum et lapides et in ipsis iacens aurum: quod uidetis potes uelut lapides reputare? Et respondit.

Non. sed resisto cogitationi mee: ne colligam illud. Et dicit ei abbas abraham. Ecce ergo uiuit passio: sed alligata est. Dixit iterum abbas abraham. Si audieris de duobus fratribus quia unus diligit te et bona de te loquitur alius autem odit et detrahit tibi et uenerint ad te: utrosque equaliter suscipis? Et dixit. Non. sed extorqueo animo meo: ut similiter bene faciam ei qui me odit: sicut illi qui diligit me. Et dixit ei abbas abraham. uiuunt ergo passionis: sed tantummodo a sanctis uiris quodammodo religantur.

Narrauit quidam patrum quia senex aliquis erat in cella studio se laborans: et uestiebatur matta. Qui cum peruenisset ad abbatem ammoniam: uidit eum abbas ammonas utente matra: et dixit ei. hoc tibi nichil prodest. Et dixit ei ille senex. Tres cogitationes michi

molestie sunt. Una que me
compellit ut alicubi in her-
emo recedam alia ut pegeri-
na petam ubi me nemo cog-
noscat tertia ut includam
me in cellam et nullum ui-
deam et post biduum come-
dam. Dicit ei abbas ammo-
nas. Nichil tibi ex his tribus
expedit facere. Sed magis
sede in cella tua et comedepi-
trum cotidie: habens scripser
publicam illius in corde tuo
qui in euangelio legitur
sermonem: et ita poteris sal-
uus esse.

Dicebat abbas daniel. Quia
quantum corpus uirue-
rit: tantum anima exsiccatur:
et quantum siccatum
fuerit corpus anima tantum
uiruescit.

Dixit iterum abbas dani-
el: quia quantum cor-
pus fouetur: tantum anima
subtiliatur et quantum corp
subtiliatum fuerit: tantum
anima fouetur.

Narrauit iterum abbas
daniel: quia quando

erat in sciti abbas arsenius:
erat ibi monachus quidam
rapiens ea que habebant senes.
Abbas autem arsenius uolens
eum lucrari et senibus quiete
prestare tulit eum in cellam
suam et dicit ei. Quicquid
uis ego tibi dabo: tantum non
rapias. Et dedit ei aurum et
nummos et res cellas et om-
ne quod in responso suo habe-
bat dedit ei. Ille autem iterum
rapiens. Senes uero uiden-
tes quia non quiescit expul-
serunt eum dicentes: quia
si inuenitur habens de infir-
mitate corporis aliquam o-
portet sustinere eum. Si autem
fuerit et ammonitus non
quiescit expellit eum: quo-
niam anime sue detrimen-
tum facit et omnes in colo-
co habitantes conturbat.

Venit inuitio conuersa-
tionis sue abbas magna
ad quendam senem: et dicit
ei. Dic michi abba sermone
quo saluus fiam. Ille autem
dixit ei. Si uis saluari: quan-
do ad aliquem uadis non

primis loquaris ante quam
 et ille inquirat. Euagrius aut
 compunctus in hoc sermone
 penitentiam egit in conspectu
 scius: et satisfecit ei dicens. Cre
 de michi multos codices legi.
 et talem eruditionem nunquam
 inveni. Et multum profici
 ens eruit.

Dixit albas euagrius. Me
 tem errantem uel nuta
 tem solidat lectio et uigilie
 et oratio. Concupiscentiam
 uero feruentem madefact e
 sumes et labor et sollicitudo.
 Iracundiam autem pertuiba
 tam reprimit psalmodica
 et longanimitas et miseri
 cordia: sed hec oportunis te
 poribus et mensuris adhibita
 Si autem importune uel si
 ne mensura sunt: ad paruum
 tempus proficiunt. Que aut
 parui temporis sunt: noxia
 magis quam utilia erunt.

Transcurre aliquando
 altate effrem: una pro
 stituta et inmissione cuiusda
 cepit ei blandiri: cupiens eu
 si posset ad turpem conuerti

onem illudere: uel si hoc no
 posset saltem ad iracundiam
 prouocare: quia nunquam
 cum uidit quisquam irascen
 tem uel litigantem. Ipe autem
 dixit ad eam. Sequere me.
 Cum uenissent autem in lo
 co populoso: dicit ei. Veni hic
 sicut uoluisti: commiscor
 tecum. Illa autem uidens
 multitudinem dicit ei. Quo
 modo possumus hic hec fa
 cere. tanta multitudine hic
 stante. Confundimur enim.
 Ipe autem dixit ei. Si hoies
 erubescas: quanto magis
 erubescere debemus deum
 qui reuelat occulta tenebrarum.
 Illa autem confusa et con
 futata: recessit absque opere
 uoluptatis sue.

Venerunt aliquando
 ad altatem zenonem
 quidam fratres et interroga
 uerunt eum dicentes. Quid
 est hec quod scriptum est i
 libro iob nec celum in un
 dum esse in conspectu dei.
 Respondit autem sener di
 cens. Reliquerunt fratres

281
peccata sua: et celestia scrutantur. **H**ec autem est interpretatio sermonis quem requisistis: ut quoniam solus deus est mundus dictum sit neque celum mundum esse in conspectu eius.

Dixit abbas theodorus defirme. Si habes amicitias cum aliquo et contingerit cum intemptatione fornicationis incurere: si potes da ei manum et trahere illum sursum. Si autem in errore aliquo fidei incurrit et non tibi acquiescat: revertere cito. macte amicitias ei abste. ne forte remorans traharis cum eo in profundum.

Venit aliquando quidam pater ad eundem abbatem theodorum: et dixit ei. Ecce quidam frater reuersus est ad seculum. Et dixit ei abbas theodorus. In hoc non amittaris. Si uero audieris quia preualuit quis effugit de ore muniti: hoc amirare.

Venit aliquando memoratus abbas theodorus

ad abbatem iohannem qui erat eunucus ex natiuitate. Et cum loquerentur: dixit abbas theodorus. Quando eram infans: opus anime erat opus nostrum: opus autem manuum tanquam intransitu habebamus. Nunc autem factum est opus anime uelut intransitu opus uo manuum. Factum est opus nostrum.

Dixit memoratus abbas theodorus. Multi elegerunt in hoc seculo temporalem quietem: antequam eis dominus prestaret regnum.

Dicebant de abbate iohanne statura breui: quia dixerat fratri suo maior. Volebam esse securus sicut angeli sunt securi nichil operantes: sed sine intermissione seruientes deo. Et spoliatus se quod uestitus erat abiit in heremo: et facta ibi ebdomada una reuersus est ad fratrem suum. Et dum pulsaret ostium: respondit ei ante quam aperiret dicens.

Quis es tu? Et ille dixit. Ego sum iohannes. Et respondit frater eius et dixit ei. Iohannes angelus factus est: et ultra inter homines non est. Ille autem pulsabit dicens. Ego sum. Et non appertuit ei: sed dimisit eum affligi. Postea uero aperiens: dixit ei. Si homo es: opus habes interim operari ut uiuas. Si autem angelus es: quid queris intrare in cellam? Et ille penitentiam agens: dixit. Ignosce michi frater: quia peccavi.

Venerunt aliquando senes quidam insati: et erat cum eis abbas iohannes uanus. Et dum comederet: surrexit. quidam presbiter uir magnus ut daret persigulos uasculum paruum aque ad bibendum et nemo accipere ab eo nisi solus iohannes breuis. Admirati sunt autem ceteri. Et dixerunt ei. Quomodo tu cum sis omnium minor: presumpisti ministerio uti

uri senis et magni? Et dixit eis. Ego quando surgo dare aquam gaudeo si omnes biberint: ut mercedem acquiram. Nunc igitur propterea ego suscepi: ut faciam cum qui surrexit inuenire mercedem. ne forte etiam contristetur nullo suscipiente ab eo. Hec cum dixisset: ammirati sunt omnes de discretione eius.

Interrogauit aliquando abbas pastor abbatem ioseph: dicens. Quid faciam quando approximant michi aliquae temptationes: resisto illis an permitto intrare. Dicit ei senex. Dimitte intrare et pugna cum eis. Reuertens ergo insati: sedebat. Et contigit ut ueniens quidam athabaida insati narraret fratribus interrogasse abbatem ioseph. quando approximant michi temptationes: resisto eis an dimitto intrare: et dixerit ei omnino non dimittas temptationem intrare sed statim abscede eam. du

diens autem altus pastor.
quia sic dixerit huic qui uene-
rat a thebaida altus ioseph:
surgens iterum abiit in pa-
nefo ad altatem ioseph et di-
xit ei. Altha ego tibi commi-
si cogitationes meas: et tu
aliter dixisti michi aliter at-
fratti de thebaida. Et dixit ei
senex. Scis quia diligo te.
Et respondit. Etiam. Et ille.
Nonne tu dixisti: ut sicut
michi ipsi. ita tibi dicerem
quod sentirem. Etenim si
intrauerint temptationes
et dederis atque acceperis cum
eis: probatiozem te faciunt.
Ego autem uelut michi ipsi
sic tibi locutus sum. Sunt
autem alij quibus nec appro-
ximare expedit passionis: sed
statim debent absolvere eas.

Retrum dixit altus pastor.
Venit aliquando in era-
cheos inferiore ad altatem
ioseph: et habebat in mona-
stero suo arborem siccomo-
rum pulchram nimis et dice-
bat michi amane. Vade et
collige tibi: et manduca.

Frat autem sexta feria. Ego
uero non comedi propter ie-
iunium. Et rogavi eum di-
cens. Dic michi propter diuin-
tationem huius rei. quia di-
xisti michi uade manduca:
ego quidem propter ieiunium
non abii: sed crebescere qua-
mandatum tuum non feci-
ram: cogitans quia sine ra-
tione michi hec non precepit.
Ille autem respondit. Patres
non loquuntur ab initio fra-
tribus recta: sed magis distor-
ta. Et si uiderint quia que cor-
ta sunt faciunt: iam eis non
loquuntur nisi quod expedit
agnoscentes quoniam in
omnibus obediunt sunt.

Fratet interrogauit ab-
latem ioseph dicens.
Quid faciam quia nec mo-
lestiam ferre possum: nec labo-
rare et dare elemosinam. Et di-
xit ei senex. Si non potes horum
nichil facere: uel serua consti-
tutam tuam ab omni malo
proximi tui et ita saluus
eris. Deus autem animam
sine peccato quirit.

Dixit abbas ysaic thebeus
fratribz suis. Pueros
hic ne adducatis quia ppter
pueros infecti. quatuor ec
clesie heremus facte sunt.

Interrogavit aliquando
abbas longinus abbatem
lucium dicens. habeo tres co
gitationes. unam ut ad pe
grina pergam. Et respōdit
ei senex. Si non tenueris lin
guam tuam: ubicumqz per
rexeris: non eris peregrinus.
Sed refrena hic linguam
tuam: et eris etiam hic pere
grinus. Et dixit abbas longi
nus. Alia cogitatio mea est
ut ieiunem biduanas leuan
do. Et respondit ei abbas lu
cius. Ysaias propheta dicit.
Si circumaueris uelut circuli
ceruicem tuam: nec sic erit
acceptum ieiunium tuum.
sed magis contine mentem
tuam a cogitationibz malis.
Et dixit abbas longinus. Ter
cum est dispositū meum:
ut declinem hominum aspe
ctum. Et respondit ei abbas
lucius. Nisi prius correxeris

uitam tuam inter alios cō
uersando: neqz solus habi
tans corrigere te p̄ualebit.

Dixit abbas macharius.
Si recordamur mala q̄
infectuntur nobis ab hominu
bz: amputamus menti nr̄e
uirtutem recordandi deum.
Si autem recordamur ma
lorum que demones excitāt:
erimus imperforabiles.

Dixit abbas mathis. Nec
sathanas qua passione
anima seducatur nouit: et
iōseminat quidam in ea ziza
miam suam: sed metere nescit.
Spargit aliquando semina
fornicationum aliquando de
tractionum et ceterarum si
militer passionum: et in qua
passione animam uidet
declinare. hanc ei ministrat.
Nam si sciret ad quid prodi
uor est aīa: non ei diuersa
l'natia seminaret.

Dixit abbas macharius.
Natura qui fuit discipu
lus abbatis siluam quia cū
sederet in cella sua in monte
sina mediocriter gubernabat

uitam suam de his que erant
necessaria corpori. Quando
autem factus est episcopus
in pharao multum coarta-
bat animam suam induria
a continentie. Et dicit ei di-
scipulus suus. Abba quando
eram in heremo non te ita
cruciabatur. Et dicit ei sener. fi-
li illic solitudo erat et quies
et paupertas: propterea uole-
bam gubernare corpusculum
meum ne infirmarer et que-
rerem quod non habebam.
Nunc autem hic seculum
est: et occasiones sunt ex-
cendi plurime. Et si in firmi-
tatem incurrero sunt hic qui
succurrant ne predam posi-
tum monachi.

Frater interrogauit ab-
batem pastorem dicens.

Perturbatio michi fit: et uo-
lo derelinquere locum istum.

Et dicit ei sener. Pro qua
causa? Et ille dixit quia au-
dio uerba de quodam fratre
quem non edificauit. Et
dixit ei sener. Non sunt ue-
ra que audisti. Et ille dixit

ei. Etiam pater quia ueni
est. Nam frater qui dixit mi-
hi fidelis est. Et respondens se-
ner dixit. Non est fidelis qui
dixit tibi. Nam si esset fide-
lis: nequaquam diceret
talia. Deus enim audiens
uocem sodomorum non credi-
dit: nisi descenderet et uideret
oculis suis. Et ille dixit. Ego
uidi oculis meis. Hec audi-
ens sener respexit in terram et
tenuit paruam festucam: et
dixit ei. Quid est hec? Et ille
respondit. Festuca est utrum
intendit sener ad tectum
cellule et dixit ei. Quid est
hec? Et ille respondit. Trabes
est: que portat tectum. Et
dixit ei sener. Pone in corde
tuo quia peccata tua sunt
sicut trabes hec: illius autem
fratris de quo loqueris ue-
lut hec parua festuca. Tudi-
ens autem abbas sifois he-
sermonem admiratus est:
et dixit. In quo te beatum
faciam abba pastor? Verum
tamen uelut preciosus la-
pis ita uerba tua gratia et

gloria plena sunt.

Venerunt aliquando p[er]
 biteri regionis illius
 ad monasteria vicina i[n] quib[us]
 erat etiam et abbas pastor.
 Et miravit abbas anub: et
 dixit ei. Rogemus presbiteros
 istos hodie accipere hic
 in karitate dona dei. Ille aut[em]
 stans diu non dedit ei resp[on]
 sum. Abbas uero anub con
 tristatus erit. Et dixerunt
 abbati pastori qui iuxta cu[m]
 sedebant. Quare non dedi
 sti ei resp[on]sum? Et dicit eis
 abbas pastor. Ego causam
 non habeo: iam enim mor
 tuus sum. Mortuus eni[m]
 non loquitur. Non igitur
 reputatis me: quia hieuo
 biscum sum.

Fuit quidam frater ali
 quando de monasteri
 o altaris pastore peregre: et
 applicuit ad quendam soli
 tarium. Erat enim illic ha
 bens cum omnib[us] karitate.
 Et multi ueniebant ad eu[m].
 Nunciavit autem ei frater
 ille quendam de altate pasto

it. Qui audiens uirtutem
 animi eius: desiderauit eu[m]
 uidere. Cum reuersus aut[em]
 fuisset ille frater in egypto
 post aliquantum temporis
 surgens supradictus solita
 rius uenit ad peregrinos i[n]
 egypto: ad eundem fratrem
 qui prius applicuerat apud
 ipsum. Dixerat enim ei ubi
 maneret. Videns autem
 eum ille miratus est et ual
 de gauisus. Dixit autem ei
 ille solitarius. Ostende cari
 tatem quam habes in me:
 et duc me ad abbatem pasto
 rem. Et tollens eum duxit
 ad senem et nunciavit ei
 de eo dicens. Quidam mag
 nus homo et multam cari
 tatem habens et honorem
 plurimum in prouincia su
 a uenit desiderans uidere te.
 Suscipiens ergo eum cu[m]
 gratulatione senex: et sa
 lutantes se inuicem: rese
 derunt. Cepit autem loqui
 peregrinus ille frater de scrip
 turis sanctis: et de rebus
 spiritualib[us] atq[ue] celestibus.

Albus autem pastor auer-
tit faciem suam et non ei
dedit responsum. Videns autem
ille quia non loqueretur
ei: contristatus est et dicit
fratri illi qui cum adduxerat.
Inuaniui iter istud assump-
si. Veni enim ad senem: et
ecce nec loqui mecum dig-
natur. Intrauit autem fra-
ter ad albatem pastorem et
dicit ei. Albi pro te uenit ma-
gnus hic uir habens tantam
gloriam in loco suo: quare
non locutus es cum eo? Re-
spondit ei senex. Ille desur-
sum est et de celestibus loqui-
tur: ego autem de terrensibus
sum et terrena loquor. Si
ergo michi locutus fuisset
de passionibus anime: ego
utique responderem ei. Si autem
de spiritualibus: ego hec igno-
ro. Friens ergo frater dicit
ei. quia senex non a te de scrip-
turis inquit. Sed si quis
ei loquitur de passionibus
anime: respondit ei. Ille autem
compunctus intrauit ad
senem: et dicit ei. Quid fa-

Ciam alba. quia passionibus
anime dominantur mei.
Et uirtutibus mecum senex ga-
dens dicit ei. Modo bene ueni-
sti. Nunc aperis os meum de-
his: et implebo illud bonis.
Ille autem ualde edificatus
dicebat. Vere: hec est uia cari-
tatis. Et gratias agens deo
quia tam sanctum uirum
uidere meruit: reuersus est in
regionem suam.

Iterum interrogauit ablatem pa-
storem dicens. feci pec-
catum grande: et uolo peni-
tentiam. Dixit autem
ei albus pastor. Multum est.
Et dicit ei frater. Iubes uno
anno? Et dicit ei iterum se-
nex. Multum est. Qui autem
presentes erant dicebant. usque
ad quadraginta dies. Senex
iterum dicit. Multum est.
Et adiecit dicens. Ego puto
quia si ex toto corde homo
metuerit et non appulerit
facere iterum. Unde peniten-
tiam agat: etiam tridua-
nam penitentiam suscipi-
at deus.

Interrogavit eum abbas a
 mon de inmundis cogita
 tionib; quas cor hominis ge
 nerat et de vanis desideriis. Et
 dixit ei abbas pastor. Nunquid
 gloriabitur securis sine ipso
 qui incidit in ipsa. Et tu ergo
 non eis porrigas manus: et
 ocase erunt.

Interrogavit eundem ser
 monem abbas ysaias et
 dixit abbas pastor. Sicut cap
 sa plena uestib; si dimissa fu
 erit tempore longo putrescit
 uestes in ea: ita sunt et cogita
 tiones in corda nostra si non
 fecerimus eas corporaliter.
 tempore longo exterminabun
 tur aut putrescent.

Interrogavit abbas ioseph
 de eadem re et dixit abbas
 pastor. Sicut quis claudens
 serpentem uel scorpionem i
 uale si obturet illud procedit
 et tempore omnino morietur
 ita maligne cogitationes
 que studio demonum pulu
 lant patientia eius cui iunt
 runtur paulatim deficiunt.

Interrogavit iterum abbas

Ioseph abbatem pastorem
 dicens. Quomodo opus est
 ieiunare. Et dixit abbas pa
 stor. Ego uolo ut cotidie
 manducans subinde pau
 lulum subtrahat sibi ne sa
 tietur. Dixit ei abbas ioseph.
 Ergo quando cras iuuenis
 non ieiunabas biduanas
 leuando. Et dixit sener. Cre
 de michi quia et triduanas
 et ebdomadam: sed hec oia
 probauerunt senes magni
 et iuenerunt quia bonum
 est cotidie manducare presu
 gulos dies parum minus:
 et ostenderunt nobis inam
 hanc regalem quia leuor e
 et facilis.

Dixit abbas pastor. Non ha
 bites in loco ubi uides
 aliquos habentes aductu
 te et lum: quia non ibi pro
 ficias

Frater uenit ad abbatem
 pastorem et dixit ei. Se
 nino agrum meum et faci
 o ex ipso agarem. Dixit ei sener.
 Bonum opus facis. Et discat
 sit cum proposito animi: et

adiciat ad agapem quā
faciebat. Hec autem audiēs
abbas anub dixit abbati pasto
ri. Non times deum: quia sic
locutus es fratri illi. Et ta
cuit senex. Post duos autē
dies misit abbas pastor ad fra
trem illum et uocauit eum
ad se et dixit ei. audiente ab
bate anub. Quid interroga
sti illa die quia mens mea
alibi erat. Et dixit ei frater.
Hoc dixi quia semino agrū
meum et de hoc quod colligo
ex ipso facio agapem. Et dixit
ei abbas pastor. Putauit quā
de fratre tuo illo qui lacus
est diceres. Si autem tu fa
cis hoc: non est hoc opus mo
nachi. Ille autem audiens
contristatus est: et dixit. Al
iam opam nō facio. nescio
nisi hanc. Et non possum nō
seminare agrum meum. Cū
ergo discessisset: cepit abbas
anub penitentiam agere a
pud abbatem pastorem di
cens. Ignosce michi. Dixit
ei abbas pastor. Ecce ab im
prouiso sciebam: quia non est

opus monachi. sed secundū
animum eius locutus sū
ei. et excitauit animum eius
ad profectum caritatis. Nō
autem abiit tristis: et tamē
id ipm opus facit.

Frater quidam interroga
uit abbatem pastorem
dicens. Quid est hoc quod scō
tum est: qui irascitur frat
suo sine causa. Et ille respō
dit. Ex omni re qua te gra
uare uoluerit frater tuus:
si irasceris aduersus eum
donec os scilum tuum dex
trum eiciat et a te proiciat
sine causa irasceris ei. Si ā
aliquis uoluerit te seperare
a deo: pro hoc irascere.

Dixit abbas pastor. Super
cauerit homo et nega
uerit dicens non peccavi nō
incepis eum: quia frangit
propositum animi eius. Si
autem dixeris ei non con
tristeris frater sed observa
de cetero: excitas animum
eius ad penitentiam. Dixit
iterum. Ille est homo qui
seipm agnoscat. Dixit iterum.

qui supra. Bonum est experi-
 mentum. Et enim p experim-
 tum: hominis probationes
 sunt. Item dicit qui supra.
 Siquis docet aliquid et no
 facis quod docet: similis e
 puteo qui omnes ad se ue-
 mentes faciat et diluit sor-
 des seipm at purgare non
 potest sed omnis spurritia
 et immundicia in eo est. Di-
 cit iterum quia est homo q
 uidetur ore tacere: cor aute
 eius condempnat alios. **H**ic
 ergo sine cessatione loqui-
 tur. Et est. alius amaneus
 aduerserans loquens: et ta-
 citurnitatem tenet. **H**oc aut
 ideo dicit: quia numquam
 sine utilitate audientium
 locutus est. Iterum dicit q
 si sunt tres minimum ex quibz
 unus bene quiescat: alius
 infirmetur et gratias agat.
 rectius uero ministrer eis
 et sincera uoluntate: hi tres
 similes sunt. uelut etiam
 sumus sunt operis. Item
 dicit. Malicia nequaqua
 expellit maliciam s; si quis

tibi male facit tu bene fac
 ei: ut per bonum opus tuu
 destruas maliciam illius.
 Dicit iterum. Qui quere lo-
 sus est: monachus non e.
 Qui malum pro malo red-
 dit: monachus non est.
 Qui iracundus est: mona-
 chus non est.

Frater uenit ad abbatē
 pastorem et dicit ei. **C**ol-
 te cogitationes ueniunt
 in anima mea: et perichito
 in eis. Et cecit cum sener
 sub aere nudo: et dicit ei.
 Expande sumum tuum: et
 apprehende uentos. Et ille re-
 spondit. Non possum hec fa-
 cere. Et dicit ei sener. Si hec
 non potes facere: nec cogi-
 tationes prohibere potes
 ne introcant sed tuum est
 resistere eis.

Frater quidam interro-
 gauit cum dicens. **N**on
 nulla est michi omnis here-
 ditas: quid facio ex ea? Di-
 cit ei abbas pastor. **V**ade: et
 post tres dies ueni et dico
 tibi. **V**enit autem sicut pre-

finiunt. Et dixit ei senex. Quid
tibi habeo dicere frater? Si
dixero da cam in ecclesia: de
vici sibi facient communia
ex ea. Si autem dixero da
cam parentibus tuis: non est
tibi merces. Si vero dicam
da pauperibus: securus eris.
Quicquid ergo vis uade
fac: ego causas non habeo.

Dixit iterum abbas pi
stor. Si uenerit tibi co
gitatio de rebus corpori neces
sariis et delegaueris semel
et iterum uenerit et delega
ueris quid fiat: iam tunc
si uenerit non intendas ei.
Onosa est enim.

Frater quidam dixit
abbati pastori. Si ui
dero rem aliquam uis ut
dicam illam? Dicit ei senex.
Scriptum est. Qui respon
dit uerbum antequam
audiat: stulticia est ei et
obprobrium. Si ergo in
rogatus fueris dic. Si in al
ias: tace.

Dixit iterum abbas pi
stor. quia dixerit ab

bas amon. Est homo qui por
tat toto tempore uite sue se
curum: et non potest dicere
arbozem. Est autem alter ha
bens usum incidendi: et in
paucis plagis decit arbozem.
Dicebat autem securum discer
tionem esse. Iterum dixit. Vo
luntas hominis murus est
creus: et lapis percuciens
inter ipsum et deum. Si er
go homo reliquerit hoc: dicit
ei et ipse quod in psalmo sep
tum est. In deo meo transgre
diar murum: et deus meus
impolluta uia eius. Si enim
iusticia subuertit uoluntatem:
laborat homo.

Frater interrogauit ab
batem pastorem dicens.
Dampnum anime mee pa
tior: quod sum cum abbate
meo. Quid ergo uides? Wa
neo adhuc apud eum? Et
sacbat abbas pastor quia
ledeatur anima eius per
abbatem suum: et ammirat
batur quare interrogabat
eum sine manere. Debet
cum eo. Et dixit ei. Si uis

uis: esto. Et discedens: man-
 sit apud eum. Et venit iter-
 dicens abbati pastor. Grauo
 animam meam. Et non di-
 cit ei abbas pastor: discede ab
 eo. Venit tertio et dixit. Cir-
 ce michi: iam non ero cum
 eo. Et dicit ei senex. Ecce mo-
 do saluatus es: uade et no-
 sis ultra cum eo. Dicit enim
 abbas pastor eidem. Homo q-
 uidet dampnum pati aiā
 suam: non opus habet ut
 rogare. Et enim de occultis
 cogitationib; interrogat q-
 ut seniores probare possint.
 De manifestis autem pecca-
 tis non est opus interroga-
 re: sed statim abscedere.

Interrogauit abraham q-
 erat discipulus abbatis
 agathonis: abbatem pasto-
 rem dicens. Quare sic de-
 mones impugnant? Et di-
 cit ei abbas pastor. Te impug-
 nant demones: no pugnanc
 nob ai demones qn uoluntate
 nra facim q uoluntate nre de-
 mones facte sunt: et he sūt
 que tribulant nos ut facia-

mus eas. Si autem uis scire
 quales sunt cum quib; demo-
 nes pugnant cum moise et
 similib; eius.

Dixit abbas pastor: quia
 frater quidam interro-
 gauerit ad abbatem moysē
 dicens. Quales homo mor-
 tificat se a proximo suo? Et
 respondit ei. Nisi posuerit ho-
 mo in corde suo quia iam
 tricennium habeat in sepul-
 tura: non attinget ad hec
 uerbum.

Frater interrogauit ab-
 batem pastorem dicens.
 Quomodo oportet sedere i
 cella monachum? Et dixit ei
 senex. Sedere in cella quan-
 tum ad id quod in mani-
 festo est: hec est ut faciat o-
 pus manuum et semel co-
 medat: et taceat et medite-
 tur. Occulte enim proficere
 in cella: hec est ut portet un-
 quisq; obprobrium suum
 et in omni loco quocumq;
 periret et ut ministerij hora
 custodiat: et de occultis no
 negligat. Si autem conti-

gerit tempus ut uacet ab opere manuum intret ad ministerium operis dei: et id sine aliqua perturbatio- ne consummet. Finis autem horum est ut comitatu si- mul conuersantium boni- teneas: et reuocaris ama- loz comitatu.

Venerunt aliquando duo fratres ad abba- tem pambo: et interroga- uit unus ex eis dicens. Ab- ba ego biduo ieiunio: et duos panemates mandu- co: putas saluo animam meam an seducor? Et al- ter dixit. Ego colligo de ope manuum mearum duas siliquas diurnas et par- ex eis retineo adiuctum: aliud autem expendo in elemosinam. Putas sal- uis es an seducor? Et cu- plurimum rogarent eum. ille non respondebat eis. Post quatuor autem dies cum discessuri essent: ro- gabant eos clerici dicen- tes. Nolite tristari fratres:

deus uobis prestabit mer- cedem. Hic est enim consue- tudo sensus huius non cito loquitur: nisi ei deus dederit quod dicat. Intrauit ergo ad senem dicens: et di- xerunt ei. Abba ora pro nob. Et ille respondit eis. Ambu- late multas filij. Qui di- xerunt ei. Etiam. Et intui- ens in eos: in semetiplos accipiens opera eorum scri- bebat in terram et dicebat. Pambo biduo ieiunat et duos panemates mandu- cat: putas in hoc erit mo- nachus? Non. Iterum dice- bat. Et pambo laborat in die duas aliquas et dat eas in elemosinam: putas in hoc erit monachus. Nec- dum. Et paululum reti- cens: dixit ad eos. Boni quidem operaris: sed si cu- stodias conscientiam tua- cum proximo tuo ita sal- uaberis. In his ergo sic edi- ficati sis cu- gaudio disces- serunt.

Frater quidam interro-

gavit abbatem pamblo dices.
 Quare me prohibent spiritus
 quidem facere bonum proxi-
 mis? Dicit ei senex. Non sic lo-
 quaris: alioquin deum me-
 dicem facies. Sed dic magis.
 Omnino misericordiam
 facere nolo. Preueniens enim
 deus dixit. Dedi uobis pote-
 statem calcandi super ser-
 pentes et scorpiones: et super
 omnem uirtutem inimici.
 Cur ergo tu immundos spiritus
 non culcas.

Dixit abbas palladius.
 Oportet animam se-
 cundum christi uoluntate
 conuersantem et discere si-
 deliter que nescit: aut doc-
 ere manifeste que nouit. Si
 autem utrumque cum possit
 non uult: insanie morbo
 laborat. Initium enim rec-
 tendi a deo fastidium doctri-
 ne est: et cum non appetit
 illud quod semper anima
 est que diligit deum.

Frater dixit abbati siloi.
 Quare non recedunt
 a me passionibus? Et dicit ei

senex. Quia uasa earum
 dem passionum uitate sunt:
 sed da eis. pignus tuum
 et discedunt.

Venit quidam frater ad
 abbatem siluanum in
 montem sina: et uidit fratres
 laborantes. Et dixit seni. No-
 lite operari cibum qui perit.
 Quia autem optimam
 partem elegit. Et dicit ei se-
 nex discipulo suo. uoca zaca-
 riam: et mitte fratem
 istum in cellam ubi nichil
 est. Et cum facta fuisset hora
 nona uentabat ad hostium
 si mitterent: et uocarent eum
 ad manducandum. Et cum
 nemo loqueretur ei. surgens
 uenit ad senem: et dicit ei.
 Abba hodie fratres non co-
 mederunt. Et dicit ei senex.
 Etiam. iam comederunt.
 Et dicit ei frater. Et quare
 me non uocastis? Et respo-
 dit senex. Tu homo spirita-
 lis es: et non indiges hic
 cibo. Nos autem carnales
 sumus: et uolentes man-
 ducare: propterea laboramus.

manibus nostris. Tu uero bo-
nam partem elegisti: leges
cotidie et nolens sumere
carnalem cibum. Qui cum
hec audisset: prostravit se ad
penitentiam dicens. Ignosce
michi alba. Et dixit ei senex
Puto opus habet omnino
maria martham. Per martham
enim maria laudatur.

Dixit sancta syncretice.
Qui sensibiles diuicias
de labore et periculis ma-
ris colligunt quando mil-
ta lucreantur tunc plura la-
borant et que habent uelut
nichilum reputant: ad ea
uero que necdum habent.
omnem intentionem ani-
mi tendunt. Nos autem et
eorum que querenda sunt
nichil habemus: et uolumus
possidere que necessaria sunt
propter timorem domini.
Dixit iterum que supra. Est
tristitia utilis et est tristitia
que corrumpit. Tristitia er-
go utilis est: ut pro peccatis
in gemiscamus et pro igno-
rantia proximorum et uti-

cadamus a proposito: ut per-
fectionem bonitatis attinga-
mus. Hec sunt species uere tri-
sticie. Est enim et aduersa-
rii nostri ad hec quedam co-
municio. Inmittit enim tri-
sticiam sine aliqua ratione
quam tedium appellarunt.
Oportet ergo talem spiritum
sepius orando et psallendo
magis depellere. Dixit iterum.
Est enim et inmissione dia-
boli extensa et dura abstinencia.
Nam et sequaces eius
faciunt hec. Quando ergo dis-
cernimus diuinam et rega-
lem abstinenciam et tyran-
nicam atque diabolicam pericula
manifestum est quia pro-
diocrem tempore conuersa-
tionis tue una regula ieiunij
sit tibi. Nam subito quatuor
aut quinque dies conti-
nuos ieiunas: et iterum in
titudine ciborum saluas
uirtutem. Hec enim letificat
diabolum. Semper enim quod
sine mensura est: corrupti-
bile est. Noli ergo subito anima
tua expendere: ne uind-

inuentus in bello: facile ca-
piaris. Anima enim nostra
corpus nostrum est anima
enim nostra miles est. Vt
ergo diligentiam presta-
ut paratus sis ad id quod
necesse est.

Venerunt aliquando
duo senes magni de-
partibus pelusii ad abbatissam
sarra. Et cum ambularet:
dicebant ad invicem humi-
lemus uetulam istam. Et
dicunt ei. Vide ne extollatur
animus tuus: et dicas qua-
rite solitarii uiri ad me que
mulier sum uenerunt. Et di-
xit ei abbatissa sarra. Seru qui-
dem mulier sum sed non ani-
mo. Iterum dixit abbatissa
sarra. Si poposcero a deo ut
omnes homines edificetur
in me inuenior ante ianuam
singulorum penitentiam a-
gens: sed magis oro ut cor
meum cum omnibus purum sit.

Dixit albas ypericus.
Ille est uere sapiens:
qui factis suis alios docet: non
qui uerbis.

Venit aliquando mona-
chus quidam ab urbe
roma qui in palatio magni
locum habuit: et habitabat
in sacri in ciuitate ecclesie.
Habebat autem secum unum
seruum. qui ministrabat ei.
Videns autem presbiter ec-
clesie infirmitatem eius. et
cognoscens quia de deliciis
esset uir ille: et id quod ei deus
donabat uel quod in ecclesia
uitabat transmittere ei.
Qui cum fecisset uiginti et
quinq; annis in sacri: factus
est uir contemplator preui-
dens et nominatus. Audierat
autem quidam de magnis
monachis egyptus opinio-
nem eius. uenit uidere eum.
Sperans corporalem conuer-
sationem plus apud eum
arduam inuenire. Qui cum
uitasset: salutauit eum.
Et facientes orationem se-
derunt. Videns autem egyptus
cum uestitum molli-
bus rebus et buclam de papuro
et pellem stratum sub ipso
et modicum capitale decar-

tica sub caput eius: sed et
pedes mundos habentem
cum caligulis scandaliza-
tus est intra se de eo: quia
in loco illo non erat consue-
tudo taliter conuersandi:
sed magis duram abstinē-
tiam habere consueuerant.
Sener autem ille romanus
habens contemplationem
sine prudentie gratiam in-
tellexit quia scandalizatus
esset egyptius monachus
in eo: et dicit ministro suo.
Fac nobis hodie propter
abbatem qui uenit bonam
diem. Et coxit parua olera
que habebat: et surgentes
hora competente comederunt.
Habuit etiam et modicum
uini propter infirmitatem
suam: et illud biberunt. Et
dum factum fuisset uespere:
dixerunt duodecim psalmo
et dormierunt. Similiter a-
ut nocte. Surgens autem
mane egyptius: dixit ei.
Ora pro me. Et egressus
est non edificatus in eo.
Et cum paululum disces-

sisset: uolens eum ille sener
romanus sanare misit pro
ipsum et reuocauit eum. Et
cum uenisset: cum gaudio
iterum suscepit eum. Et in-
terrogauit eum dicens. Et
qua prouincia es? Et ille
dixit. Egyptius sum. Et
dixit ei. Cuius ciuitatis?
Et respondit. Ego omni-
no non fui de ciuitate: nec
habitaui aliquando in ci-
uitate. Et dixit ei. An tu
monachus esses. quid ope-
rabaris in possessione quam ma-
nebas? Et ille respondit. Cu-
stos eram agrorum. Et di-
xit ei. Vbi dormiebas. Respo-
dit. In agro. Et dixit. Habe-
bat aliquid stratum? Et
respondit. Ego magro ha-
bui habere stramenta in quibus
dormirem? Et dixit. Et
quomodo dormiebas. Respo-
dit. In terra nuda. Et dixit.
Quid manducasti in agro
aut quale uinum bibebas?
Iterum respondit. Que sunt
esce aut quales potus in
agro. Et dixit. Quomodo

ergo uiuebas? Respondit.
 Manducabam panem siccū:
 et si inueniebam quodcumque
 de falsamenti uidebam. Et
 dixit sener. Grandis labor.
 Et dixit. Erat tibi uel bal
 neum in possessione ubi la
 uareris? Et ille dixit. non:
 sed in flumine lauabar quā
 uolebam. Cum ergo hec oīa
 ab eo sener responsione ip̄us
 exegisset et cognouisset mo
 dum prioris uite eius atq̄
 laboris: nolens eum pro
 ficere narrauit ei suam ui
 ram preteritam quam ha
 bebāt cum esset secularis
 dicens. Ne miserum quo
 miam uides de magna illa
 ciuitate romana sum: ha
 bens in palatio maximū
 locum apud imperatorem.
 Et cum audisset egyptius
 uiaa uertorum eius com
 punctus est: et sollicitate q̄
 dicebantur audiebat. Et
 ille adiecit. Reliqui ergo
 romam: et ueni insolitu
 dine ista. Et iterum dixit.
 Ne quem uides habui do

mos magnas et pecun
 as multas: et contemp
 nens eas ueni in istā par
 uam cellam. Iterum dixit.
 Ne quem uides lectos ue
 stitos ex auro habui habentes
 preciosissima strame
 ta: et pro his dedit michi
 deus stramenta hec de pa
 pyro et hanc pellem. Sed
 et uestes mee inestimabi
 li precio digne erant: et
 pro illis uitor has uiles res
 cellas. Iterum dixit. In pra
 dio meo multum auri ex
 pendebatur: et pro illo de
 dit michi deus modica ole
 ra hec. et patrum calicem
 uinum. Erant autem et qui
 seruebant michi plurimum
 serui. Et ecce pro illis isti
 um deus compunxit: ut
 ministraret michi. Pro bal
 neo autem perfundo mo
 dico aque pedes meos: et
 calligulis uitor propter i
 firmitatem meam. Et rur
 sus pro calamus et citha
 ra uel alio musico opere
 quo delectabar in communis

meis. dico michi duodeci
psalmos indie et. xii. sile
in nocte. Sed et pro peccatis
meis que ante faciebam:
modo cum requie exhibeo
paruum et utile ministri
um deo. Unde rogo te alia
ut non scandalizeris pro
pter infirmitatem meam.
Et hec audiens egyptius:
atq; in semetipsum reuer
sus dixit. Veni michi: quia
ego de multa tribulatione
et plurimo labore scilicet ma
gis ad repausandum inco
nversationem monachorum
veni: et quod non habe
bam tunc modo habeo. Tu
autem ex multa delectati
one seculi et uoluntate p
pria ut tribulationem ue
nisti: et de multa gloria
atq; diuicijs uenisti in hu
militatem et paupertatem.
Ex quo multum proficiet
discessit et factus est ei a
micus: et sepe ueniebat
ad eum sue utilitatis cau
sa. Erat enim uir discernens
et repletus bono odore spi

ritus sancti.

Dicebat senex. Non neces
se est uerborum tan
tum. Sunt enim plurima
uerba in hominibus tempore
hec: sed opera necessaria se
nt enim deus querit non
uerba: que non habent
fructum.

Interrogauit quosdam
patrum: si polluitur aliquid
quando res sordidas cogi
tat. Et cum de hec inquisitio
fieret apud eos: alii dice
bant etiam polluitur aliquid
dicebat non: quia si polluitur
non possumus saluari
nos qui idiote sumus. Sed
hec pertinet ad salutem: si
ea que cogitamus corpo
raliter non fecerimus. Ille
autem qui interrogauerat
non sibi sufficere iudicium
uariam responsionem pa
trum: abiit ad senem pro
batorem: et interrogauit
eum de hec. Et respondit ei
senex. Secundum mensu
ram uniuscuiusque requi

vicitur ab eo. Rogavit ergo
 frater ille senem dicens. Pe-
 to propter dominum: ab-
 solve michi verbum hoc. Et
 dicit ei senex. Ecce forte ia-
 cet hic vas aliquod deside-
 rabile. Et si intraverint du-
 o fratres ex quibus unus ha-
 lens mensuras magnas
 exercitate vite: alter vero
 parvas. Si cogitatio illius
 perfecti mota fuerit ad as-
 pectum vasis illius et di-
 xerit intra se volebam ha-
 bere vas istud et non per-
 manserit in eo sed cito ab-
 sciderit huiusmodi appeti-
 tum: non est pollutus. Si
 vero ille qui nec dum ad
 maiores mensuras atti-
 git concupierit vas illud
 et exercitatus fuerit cum
 cogitatione sua desiderio
 compellente et tamen no-
 tulerit illud: non est inq-
 uatus.

Dixit senex. Siquis ma-
 serit in aliquo loco et
 non fecerit fructum loci il-
 lius. locus ipse expellet eum:

ut pote qui non facit o-
 pus loci.
Dixit senex. Siquis fe-
 cerit rem aliquam
 sequens voluntatem que-
 res non est secundum deum
 si id tamen per ignoran-
 tiam fecerit: post ea oportet
 eum reverti ad viam
 domini. Qui autem tenet
 voluntatem suam non
 secundum deum et nec
 ab alijs vult audire. sed
 velut scitum se putat: quod
 huiusmodi est. vir perve-
 nit ad viam domini. Inter-
 rogatus est senex. Quid
 est quod legitur via angu-
 sta et arcta? Et respondens
 dixit ei. Angusta et arcta via
 hec est: ut cogitationibus
 suis homo violentiam fa-
 ciat et abscedat propter de-
 um voluntates suas. hec
 est etiam quod scriptum
 est de apostolis. Ecce nos re-
 liquimus omnia et secuti
 sumus te.

Dixit senex. Sicut ordo
 monachorum hono-

rator secularibus: ita et pe-
grinus monachus specu-
lum debet esse localibus mo-
nachis p[er] omnem modum.

Dixit quidam patrum.
Si manserit operari
in loco ubi non sunt ope-
rari: non potest proficere.
Hec est enim uirtus opera-
ri: certare ut ab opere no[n]
minuatur. Nam et piger
si manserit cum operatio
proficit. Et si non proficit:
non tamen descendit in
ferus.

Dixit quidam senex quia
homo si uerbum qui-
dem habeat opera autem
non habeat: assimilabitur
arbori arbori habenti folia
fructum autem non. Si-
cut enim arbor fructibus ple-
na etiam folijs uiret: ita
et sermo consequitur homi-
nem qui habet opera bona.

Dixit senex: quia aliqu[n]
quidam lapsus in gra-
ui peccato et compunctus
ad penitentiam: abiit in-
dicare heri seni cuidam. Et

non dixit ei quod fecerat:
sed quasi interrogauit di-
cens. Si alicui ascenderit
cogitatio talis: habet salu-
tem. Ille uero quia nescie-
bat discretionem respondit
ei. Perdidisti animam tua[m].
Hec audiens frater dixit.
Ergo si prius uado uel ad se-
culum. Pergens autem ille
deliberauit ire et iudicare co-
gitationes suas abbas sil-
uano. Erat autem hic sil-
uanus magnus discretor.

Veniens ergo ad eum frat[er]:
non dixit ei quod fecerat
sed iterum eo quomodo quod
et prius seni illi dixerat:
hec est si ascenderit alicui
tales cogitationes habet
salutem. Aperiens autem
abbas siluanus os suum:
cepit de scripturis ei dicere.
Non omnino iudicium est
tantum: cogitationibus de
peccato. Audiens autem
frater et suscipiens uirtu-
tem dictorum in animo:
sumpta spe iudicauit ei etiam
actum suum. Audiens autem

albas siluanus quod ege
 rat tamquam bonus medi
 cus posuit cataplasma aie
 eius de diuinis scripturis:
 assumendam dicendo esse
 penitentiam his qui pro ca
 ritate reuera conuertuntur
 ad dominum. Post aliquot
 autem annos contigit ab
 batem memoratum: ad illu
 senem applicare: qui ei despe
 rationem fecerat. Et nar
 rauit ei ista: et dixit. Ecce ille
 frater qui de responso tuo
 desperauerat et ad seculum
 redierat: uelut stella splen
 dida est in medio fratrum.
 Hec autem ideo retuli: ut
 sciamus quale periculum
 est. quando aliqui siue co
 gitationum siue actionu
 aliquid peccati indicant.
 his qui discernere nesciunt.

Dixit quidam senex. No
 quia intrant cogita
 tiones male in nobis con
 temnamur ex eo: sed si ma
 le utimur cogitationes. Sic
 enim ut per cogitationes:
 naufragium patiamur et

iterum de cogitationibus
 coronemur.

Dixit aliquis senex. No
 des et accipias cum se
 cularib; hominib; et non
 habeas fiduciam diu cum
 puero.

Frater quidam interro
 gauit senem dicens.
Quid faciam quia multe
 cogitationes sollicitant
 me et nescio quomodo re
 pugnem eis. Et dixit senex
 non repugnes contra om
 nes: sed contra unam. Om
 nes enim cogitationes mo
 nachorum: unum habent
 capud. Accessarium ergo e
 considerare qualis sit: et ad
 uersus illam veni. Ita em
 et residue cogitationes hu
 miliantur.

Dixit senex. Qui uult he
 remum habitare debet
 esse doctor non qui doceri e
 geat: ne detrimentum su
 stineat.

Dixit quidam senex. Ob
 scuro frates ut sicut
 compressimus actus ma

los: comprimamus etiam
cogitationes.

Interrogatus est senex a quo
dam fratre dicente. Quo
modo inuenio deum utrum
in ieiunijs. an in laboribus
uel uigilijs aut in miseri
cordia: Et respondit. In his
que numerasti: et in discre
tione. Dico enim tibi quia
multi afflixerunt carnem
suam: et quia sine discre
tione hoc faciebant adierunt
uacui nichil habentes. Os
nostrum de ieiunio fetet. Sep
turas omnes didicimus et
corde et quod deus requirit
non habemus scilicet humili
tatem et caritatem.

Frater interrogauit senem
dicens. Alia ecce ego
rogo senes: et dicunt mi
chi de salute anime mee: et
nichil retineo de uerbis eorum.
Quid autem uel rogo eos
nichil proficiens. Totus enim
sum in inmundicia. Erant
autem ibi duo uasa uacua.
Et dixit ei senex. uade et af
fer unum ex uasis istis et

mate in eum oleum: et acci
de in co stuppam et refunde
oleum. et pone uas in locum
suum. Et fecit sic. Et dixit
ei. fac iterum sic. Et cum fe
cisset hoc sepius: dixit ei se
nex. Affer modo utraq; ua
sa: et uide quod eorum mi
dius sit. Et respondit. Illud
ubi oleum nisi. Cui senex
dixit. Sic est et anima de his
que interrogat. Quamuis
enim nichil retineat eorum
que audit: tamen plus quam
mundabitur quam illa que
omnino nec interrogat:
quicquam.

Frater sedebat in cella sua
quiescens: et uolebat
demonos seducere cum sub
specie angelorum: et excita
bant eum ut iret ad collectam:
et lumen ostendebant ei. Ille
autem uenit ad quendam
senem: et dixit ei. Alia ue
nunt angeli cum lumine:
et excitant me ad collectam.
Et dixit ei senex. Non audi
as eos fili quoniam demo
nes sunt: sed quando ue

munt excitare te: tu dic. Ego
 quando uolo surgo: uos
 autem non audio. Accipi
 ens autem preceptum se
 nis frater: reuersus est ad
 cellam suam. Et sequenti
 nocte iterum demones secu
 dum consuetudinem ueni
 entes: excitabant eum. Ille
 uero sicut preceptum ei fu
 erat: respondebat eis dicens.
 Ego quando uolo surgo:
 uos autem non audio. Et
 illi dixerunt ei. Malus ille
 senex falsator seduxit te:
 ad quem uenit frater uolens
 mutuare pecuniam et cum
 haberet mentitus est dicens
 se non habere et non dedit
 ei. Ex hoc ergo cognosce quia
 falsator est. Surgens ergo
 diluculo frater ueni ad senem
 et nunciauit ei hec uerba. Senex
 uero dixit. Verum est quia ha
 bebam et quia uenit frater
 querens mutuare: et non
 dedi ei. Sed sciebam quia
 si darem ei: dampnum anime
 ipsius faciebam. Cogitavi
 ergo unum mandatum pre

terire quam preuentioni de
 cem: ex quibus ad tribulati
 onem uenire potuissemus
 pro illo si anime pecuniam
 accepisset. Tu autem demo
 nes qui te seducere uolunt
 non audias. Et multum
 confortatus de uerbis senis:
 abiit ad cellam suam.

Venerunt aliquando
 tres fratres ad quen
 dam senem inforti: et unus
 ex eis interrogauit eum di
 cens. Alibi: commendauimus
 uum et uetus testamentum
 memorie. Et respondens se
 nex dixit. Replesti uerbis a
 etem. Et secundus interro
 gauit eum dicens. Vetus
 et nouum testamentum:
 ego scripsi per me ipsum. Di
 xit autem et huic. Et tu re
 plesti fenestras de carnis. Et
 tertius dixit. Michi in focu
 lari herbe ascenderunt. Et
 respondit senex et dixit. Et
 tu expulisti a te hospitali
 tatem.

Narrauerunt quidam pa
 trum de quodam senec

magno: quia si ueniebat
aliquis interrogare eum
sermonem: ille cum fiducia
dicebat. Ecce ego suscipio
personam dei: et sedeo in se-
de iudicii. Quid ergo uisut
faciam tibi? Si dixeris mi-
serere mei: dicit tibi d's.
Si uis ut miserear tui mise-
rere et tu fratribz tuis: et
ego misereor tui. Si autē
uis ut ignoscam tibi: ig-
nosce et tui proximo tuo.
Nunquid a deo est causa?
Absit sed in nobis est siuo-
lumus saluari.

Dicebant de quodam se-
ne in cellis qui erat
magnus laborator: et se-
mel cum faceret opus suū
contigit alium quendam
sanctum uirum uenire ad
cellam eius: et audiuit
eum de foris litigantem
cum cogitationibz et dice-
tem. Usq; quo propter unū
uerbum omnia illa amitt-
to. Ille autem foris stās
putabat qui cum aliquo
litigaret: et pulsauit ut

ut intraret: et pacificaret
eos. Ingressus autem et
uidens quia nemo ali' erat
intro. habens etiam fidu-
ciam apud senem: dicit ei.
Cum quo litigabas aliu?
Et ille respondit. Cum cogi-
tationibz meis: quia qua-
tuordecim libros memorie
commendauit et unum uer-
bum modicum audiuit for-
is. Et cum uenisset faceret
opus dei: omnia illa perdi-
di et hec solum quod foris
audieram uenit in memo-
ria in hora ministerii mei:
et propterea litigabam cū
cogitatione mea.

Fratres de congregatio-
ne uenerunt in heremo
et applicuerunt ad quendam
heremitam: et suscepit eos
cum gaudio. Et sicut est cō-
suetudo heremitis. uidens
eos de labore posuit eis mē-
sam extra horam: et quod
habuit in cella apposuit eis
et pulsauit eos. Et quan-
do factum est sero dixerunt
xi. psalmos: similiter et

nocte. Cum autem senex uigilaret. audiuit eos inter se dicentes: quia solitarii uiri plus repauescant in heremo quam nos in congregatione. Mane autem cum ambulaturi essent ad alium vicinum eius: dixit eis. Salutate eum pro me: et dicite ei. Non ad aquas olea. Ille autem cum hoc audisset intellexit uerbum: et tenuit eos usque sero laborantes ieiunos. Cum autem sero factum esset fecit prolixum opus dei: et posuit ea et dixit. Cessemus modicum propter uos: quia de labore estis. Et dixit iterum. Cotidie quidem manducare non solemus: sed propter uos gustemus modicum. Et apposuit eis panem siccum et saltem: et dixit. Ecce pro uos festiuitatem hodie habemus. Et misit patrum acetum in salibus illis. Et surgentes: cepit psallere usque mane. Et dixit ei. Propter uos non possum

ad implere regulam nostram ut modicum pauescis: quia peregrini estis. Mane autem facto uolebant fugere. Ille autem rogabat eos dicens. Manete aliquantum temporis nobiscum: sed alias tres dies uel propter mandatum secundum consuetudinem heremi facte nobiscum. Illi autem uidentes quia non relaxaret eos: fugerunt occulte.

Pater interrogauit quemdam patrum dicens. Si contigerit grauari me somno et transierit hora ministerii mei: anima mea preuerecondia non uult implere opus suum. Et dixit senex. Si te contigerit usque mane dormire quando euigilas surge claude ostium et fenestras tuas: et sic fac opus tuum. Scriptum est enim. Tuus est dies et tua est nox. In omni enim tempore glorificatur deus.

Dicebat aliquis senex quia est homo come

dens multa et adhuc esuriens. Et est alter homo qui pauca comedit: et satiatur. Maiorem ergo habet mercedem ille qui plus comedit et esuriens manet: ab illo qui parum comedit et satiatur.

Dixit quidam senex. Si contigerit inter te et alium sermo aliquis tristis et negauerit ille dicens. Non dixi sermonem hunc: ne certaueris cum eo et dicas dixisti: quia exacerbat et dicit tibi. Etiam dixi.

Frater aliquis interrogauit senem dicens. Horor mea pauper est: si do ei elemosinam non est sicut unus de pauperibus. Et dixit senex. Non. Dixit autem frater. Quare alibi. Et respondens senex dixit. Quia sanguis ipse trahit te modicum.

Dixit senex. quia oportet monachum neque auditorem esse obiectantium neque obiectare neque scandalizari.

Dixit quidam senex. Non omnia que dicuntur placeant tibi: neque omnino sermone conscientias. Tardius crede: et quod uerum est citius dic.

Dixit quidam senex. Si ascenderit in corde filii sedentis in cella et reuoluens frater uerbum in animo non potuerit ad mensuram uerbi illius pertingere neque tractus fuerit a deo: assistunt demones et ostendunt ei de uerbo illo quod ipse uoluit.

Dicebant quidam senes. Quando congregabamur in uicinis ad inuicem et loquebamur aliquid quod utile esset animabus nostris: efficebamur seorsum et seorsum et ascendebamus in celum. Nunc autem congregamur et in obiectationibus occupamur et unus alterum trahimus in profundum.

Dixit alter quidam patrum. Siquidem interior homo non sobrie agit: potest etiam exterior e custodire. Si uero non est ita: quia possumus

mitate custodiamus ligua.
itemq; sicut supradiximus
opus spirituale necessarium
est. quia in hoc uenimus:
magnus enim labor e ore
docere quod non fit opere
corporali.

Alter quidam patrum
dicit: quia omnino
oportet habere hominem in
cellam opus quod laboret.
Si autem in opere dei occupa-
tur. uenit ad eum diabolus
diem inter diem: sed non i-
uenit locum quo maneat.
Si autem rursus domina-
do ei inimicus in captiuita-
tem redigerit eum: uenit ut
cum spiritus dei frequenter
sed si nos ei non facimus
locum: propter maliciam
nram discedit.

Descenderunt aliquando
monachi de egypto in
sati: ut uiderent seniores lo-
ci illius. Et cum uidissent e-
os extenuatos fame de ni-
ma abstinentia impacienter
comedere: scandalizati sunt
in eis. hoc autem presbiter

agnoscens: uoluit sanare
eos et ita dimitti. Et predi-
cauit in ecclesia plebi dicens.
Ieiunate et extendite absta-
nenciam uestram fratres.
uolebant autem qui illic
uenerant egyptu discedere.
et retinuit eos. Cum autem
ieiunassent primo aponati
sunt. fecerat autem eos ie-
iunare biduo continuato.
Insati: autem habitantes
ieiunauerunt ebdomada.
Et facto sabato sederunt
manducare egyptu cum
senibus. Turbantibus autem
se ad manducandum egypt-
us: unus de senibus tenuit
manus eorum dicens cum
disciplina manducare: q-
modo monachi. Unus er-
go ex egyptiis repulit ma-
nus eius dicens. Dimitte
me quia morior: tota ebdo-
mada nichil coctum come-
di. Et dicit ei. Senex. Si uos
biduo interuallo non man-
ducantes ita defecistis: q-
re in fratrib; scandalizati estis
qui semper eo ordine ebdo-

madas leuando abstinen-
tiam seruant. Illi autem
coram eis penitentiam ege-
runt: et edificati in absti-
nentia eorum abierunt cu
gaudio.

Frater quidam renun-
tians seculo et acci-
piens habitum monachi:
statim rediit se dicens.
Solitarius uolo esse. Audi-
entes autem uicini senio-
res: uenerunt et eiecerunt
eum. Et fecerunt circumire
cellas fratrum: et penitē-
tiam coram singulis age-
re et dicere. Ignoscite michi
quia non sum solitarius:
sed adhuc uitium monachi
nuper assumpsit.

Dixerunt quidam senes.
Si uides iuuenem
uoluntate sua ascendente
in celum. tene pedem eius
et proice eum in terra quia
non ita expedit ei.

Frater dixit seni quidam
magno. Alibi uolebam
inuenire senem aliquem
iuxta uoluntatem meam:

et morari cum ipso. Et dicit
ei senex. Bene queris dñe
m. Ille autem affirmabat
huiusmodi esse desiderium
suum: non intelligens quod
locutus esset senex ille. Sed
cum uideret eum senex con-
sternantem quod bene sen-
taret dicit ei. Ergo si iuue-
nis senem secundum uo-
luntatem tuam uis ma-
nere cum eo: Et ille dicit.
Etiam omnino hec uolo:
si iuuenis secundum uolun-
tatem meam. Dicit ergo ei
senex. Non ut tu sequaris
uoluntatem senis illius.
sed ut ille tuam sequatur:
et ita in eo repaueses. Sen-
sit autem frater quod di-
cebat: et surgens prostra-
uit se ad penitentiam di-
cens. Ignosce michi: quia
ualde gloriabar estimas
me dicere cum nichil te-
nerem.

Duo fratres carnales
renuntiauerunt se-
culo. quorum unus qui
etate minor erat primus

ceperat conuersari. Et cum
 uenisset apud eos quidam
 patrum et applicasset apud
 eos: posuerunt peluum: et
 uenit qui minor erat eta-
 te ut lauare pedes seu. Se-
 nex autem tenens manus
 eius remouit eum: et eum
 qui maior etate erat fecit
 implere opus quod prius
 in monasterio facere con-
 suenerunt. Dixerunt autem
 ei astantes fratres. Abba:
 ille minor in conuersati-
 one primus est. Respon-
 dit eis senex. Ego tollo
 primum a minori: et tra-
 do ei qui erant precedit.

Dixit quidam senex.
 Prophete conscrip-
 serunt libros: patres au-
 tem nostri uenerunt post eos
 et operati sunt plurima in
 eis. Et iterum successores e-
 orum commendauerunt e-
 os memorie. Venit autem
 generatio hec que nunc est
 et scripsit ea in cartis atque
 membranis et reposuit in
 fenestris ociosa.

Dicebat senex: quia cu-
 cullum quo utimur:
 signum est innocentie. Su-
 barinale quo humeros et
 ceruicem alligamus: sig-
 num crucis est. Zona autem
 qua cingimur: signum est
 fortitudinis. Conuersemur
 ergo iuxta id quod habitus
 noster significat: quia oia
 cum desiderio facientes nu-
 quam deficiemus. *Deo quod
 oportet sobrie uiuere.*

Frater interrogauit
 abbatem arsemmum:
 ut audiret ab eo ser-
 monem. Dixit autem ei se-
 nex quanta cumque tibi uir-
 tus est. conare ut interius
 opus tuum secundum deum
 sit: et uincat exterioris ho-
 minis passionem. Dixit ite-
 rum. Si querimus deum
 apparebit nobis: et si tene-
 mus eum manebit apud
 nos.

Dixit abbas agathon.
 Non debet monachus
 permittere conscientie sue:
 ut accuset eum in quacumque

re. Quando autem mortu-
rus erat memoratus albas
agathon: tres dies mansit
in mobilis. apertos oculos
tenens. Pulsauerunt autem
eum fratres dicentes. Albas
ubi es? Et ille respondit. In
conspectu diuini iudicii as-
sisto. Dicunt ei. Et tu ti-
mes? Et ille dixit. Iterum
laboram uirtute qua potui
in custodiendis mandatis
dei: sed homo sum. et nescio
utrum placuerint opera
mea coram deo. Dicunt
ei fratres. Et non confidit
de operibus tuis quia secun-
dum deum sunt? Et dixit
senex. Non presumo nisi
uenero ante deum. Aliter
enim sunt iudicia dei: et
alter hominum. Cum autem
uellent eum ad huc inter-
rogare alium sermonem:
dicit eis. Ostendite carita-
tem et nolite mecum loqui:
quia occupatus sum. Quo-
dicto statim emisit spiritum
cum gaudio. Videbant enim
eum colligentem spiritum:

quemadmodum si quis sa-
lutat amicos suos dilectos.
Habuit autem custodiam
magnam in omnibus: et di-
cebat. quia sine custodia ad
nullam uirtutem ascendit
homo

Dicebant de albate am-
mones quia quando
ibat ad ecclesiam non per-
mittebat discipulum suum
iuxta se ambulare: sed de
longe sequi. Sed et si appro-
ximaret se ad eum ut inter-
rogaret eum de quacumque
re: mox dicebat ei et statim
repellebat eum retro dicens.
Ne forte dum loquimur
aliquid de utilitate anime
incurrat etiam sermo qui
non pertinet ad rem pro-
pterea non te permitto mo-
rari iuxta me.

Dicebat albas ammones
albus albas. nuncio quomodo
me uides modo? Et
ille dixit ei. Sicut anglim
pater. Et iterum dixit ei p-
ca. Nunc quomodo me ui-
des? Et ille dixit. Quomodo

Sathan. Etenim uel si boni sermonem michi loqueris: uelud gladius in est.

Dixit abbas salonus. **N**i si dixerit homo in corde suo ego solus et deus sum: in hoc mundo: requie non habebit. Dixit iterum: quia si uult homo in una die usq; ad uesperam: peruenit usq; ad mensuram diuinitatis.

Abbas besarion monachus dicebat. Debet monachus totus oculatus esse: sicut sunt cherubin et seraphim.

Iter agebant aliquando simul abbas daniel et abbas ammoes. Dixit autem abbas ammoes. Putas aliquando et nos sedebimus in cella patris? Dicit ei abbas daniel. Quis enim auferit a nobis deum? Nam et foris modo deus est: et iterum in cella deus est.

Dixit abbas euagrius. **M**agnum est quidem sine impedimento orare:

maius autem etiam psallere sine impedimento. **I**te qui supra dixit. **M**emor esto semper crucis tue et non obliuiscaris eterni iudicij: et non erit delictum in anima tua.

Dixit abbas theodorus de emnato. quia si nobis reputat deus negligencias temporis quo oramus et captiuitates quas patimur dum psallimus: non possumus salui fieri.

Dixit abbas theonas quia impeditur mens nostra: et reuocamur a contemplatione dei: propterea captiui ducimur in carnalibus passionibus.

Venerunt aliquando fratrum quidam tempore iohannem breuem: quia non dimittebat mentem suam diffundi in cogitationibus seculi: neq; loquebatur ea huius mundi. **E**t dicunt ei. **G**ratias agimus deo quia multum pluit isto anno. et rigare competenter arbores

108
palmarum bene incipiunt
producere ramos: et tunc
munt unde laborent fr̄es.
qui solent in manuum suarum
operibus occupati. Dicit er-
go eis abbas iohannes. Sic
est et quando spiritus sc̄s
descendit in corde sanctorum
inrescunt. quodammodo et
innotantur et proficiunt
folia in timore dei.

Dicebant iterum de eo-
dem iohanne quia fe-
cit aliquando plectam
ad duas portas et expen-
dit eam in una porta: et
non intellexit donec un-
geretur parieti. Erat eni-
mens eius occupata in cō-
templatione dei.

Senex quidam erat in
sc̄th̄ habens quidem
tolerantiam corporalem:
sed non valde scrupulo-
sus erat in retinendis q̄
audierat. Abiit ergo iste
ad abbatem iohannem bre-
uem: ut interrogaret eū
de oblivione. Et audiens
de eo sermonem: rediens

in cellam suam oblitus ē
quod dixit ei abbas iohan-
nes. Iterum abiit et inter-
rogavit eum. Audiens a-
b eo similiter sermonem:
reversus est. Mor autem
ut pervenit ad cellam suā
oblitus est quod audivit:
atq; ita multotiens vadit
atq; revertens dominaba-
tur ei oblivio. Post hec uo-
catus occurrens sem̄ dixit.
Nosti abba quia oblitus
sum rursus quod dixisti
michi? Sed ne tibi mole-
stus essem: ideo non veni.
Dixit autem ei abbas io-
hannes. Vade intende lucer-
nam. Et incendit. Et dixit
ei. Affert alias lucernas: et
incende ex ea. Et fecit sic. Et
dixit abbas iohannes sem̄.
Nec aliquid lesa est lucer-
na. quia ex ea alias in-
cendisti? Et dixit. Non.
Ita inquit nec iohannes
leditur. si tota sc̄th̄ aue-
niat ad me: nec impedi-
et me a caritate dei. Quā-
vis inquam michi hesitans.

Quando igitur uis ueni
 nichil hesitans. Et ita per
 patientiam utrorumque:
 abstulit deus obliuionē
 a senē. Hoc enim erat opus
 habitantium in scith: ut
 amarent eum qui impug
 nabantur a quacumque pas
 sione: et extorquebant si
 bi laborem unde inuicem
 lucrarentur in bono.

Interrogauit frater abba
 tem iohannem dicens.
 Quid facio quia frequen
 ter uenit quidam frater
 ut tollat me secum ad o
 pus quod laborat: et ego
 miser sum infirmus et de
 ficio uitali re: Quid ergo
 faciam de mandato dei. Re
 spondens sener: dixit ei. Ca
 leph filius ieffone: dixit ihu
 su filio naue. Quadragin
 ta annorum eram quādo
 misit me moyses seruus
 dñi tecum ad terram istā:
 et nunc octoginta anno
 rum sum. Et quem admo
 dum tunc eram fortis: ita
 et nunc ualeo intrare et exire

ad bellum. Itaque et tu si po
 tes ut licet ingrederis ita
 egrediaris: uade. Quia autē
 non potes id facere: sede i
 cella tua plorans peccata
 tua. Et si inuenerint te lu
 gentem: non te compellunt
 exire.

Dixit abbas isidorus q̄
 erat presbiter scith. E
 go quando eram iuuenis
 et sedebam in cella mea: n̄
 habebam numerum psal
 morum quos dicebam in
 ministerio dei. Nox enim
 nichil et dies in hoc expē
 debatur.

Narrauit abbas cassia
 nus de quodam sene
 in heremo sedente quia ro
 gauerit deum ut donaret
 ei ne dormiret aliquando
 cum spiritualium rerum ser
 mo fieret si autem detracti
 onis aut odii uerba esset
 statim in sompno corque
 ret ut non huiusmodi ue
 nenum aures eius crepe
 rent. Sic dicebat diabolum
 studiosum esse ut moueret

505
homines in uerba otiosa:
impugnatores autem
totius doctrine spiritua
lis. Ad quam rem hoc uti
batur exemplo. Loquente
inquit me aliquando de
utilitate animarum ad
quosdam fratres: tantum
sompno profundo occupa
ti sunt. ut nec palpebre ocu
lorum moueri possent. E
go autem uolens ostende
opus demonum esse: otio
sorum rerum uerba intro
dixi. Ad quod illi gauden
tes: statim somno relicti
sunt. Ego autem ingemi
scens. dixi. Usque nunc de ce
lestibus loquebamur et omnes
uestrum oculi somno gra
uissimo tenebantur: qua
do autem sermo otiosus
inuentus est: omnes prop
terea audire cepistis. Propter
quod ergo karissimi fratres: cog
noscentes. maligni demonis
opus esse attendite uobis
inceptis: custodientes uos
a somno quando aliquid
spirituale facitis uel au

ditis.

Abijt aliquando abbas
pastor cum esset iuue
nis ad quendam senem:
ut interrogaret eum tres
sermones. Cum autem p
uenisset ad senem. oblitus
est unum ex tribus sermoni
bus: et reuersus est in cellam
suam. Et cum tetendisset
manum ut teneret clauem:
recordatus est sermonis il
lius quem fuerat antea o
blitus. Et sustulit clauem
manu: et reuersus est ad
senem. Senex autem dixit
ei. Accelerasti uenire frat
er. Et ille narrauit: quia cu
m tetendissem manum te
nere clauem recordatus sui
sermonis quem querebam.
Et non aperui cellam sed
mor ad te sum reuersus.
Erat autem longitudo:
uic multa nimis. Dicebat
autem ei senex. Vere gregu
es pastor: nota bitur enim
nomen tuum mota terra egypti.
Venit abbas ammon
ad abbatem pastorem

et dixit ei. Si uado ad cellam
 uicini aut si ille ad me uenit
 pro aliquo reuerenti
 inuicem ne incurrat aliqui
 incomptens fabula et a
 liena a proposito monachi.
 Et dixit ei senex. Bene facis.
 Necessariam habet cum ui
 uentis custodiam. Dicit
 ei abbas ammon. Senes
 ergo quid faciebant? Et dixit
 ei. Jam senes proficientes
 atque firmati: non habent
 in se aliud quid aut pere
 grinum in ore suo ut id lo
 querentur. Et ille dixit. Si
 ergo fit necessitas cum ui
 cino loquendi: uidetur
 tibi ut descripturis cum
 eo loquar. aut de uerbis et
 sententiis seniorum? Et dixit
 ei senex. Si non potes tace:
 bonum est magis ut de uer
 bis seniorum loquaris quam
 de scriptura periculum enim
 est non paruum.

Interrogatus abbas pastor
 de inquinamentis ren
 dit: quia si stabilimus ac
 tuam uitam nostram et se

bricitatem inuenimus in
 nobis inquinamenta.

Dicebant de abbate pasto
 re: quia cum exiret
 erat ad opus dei faciendum:
 sedebat primus eorum disci
 pens cogitationes suas
 iugiter una hora: et sic egre
 dicebatur.

Dixit abbas pastor. quia
 interrogauit quidam
 abbatem passionem dicens.
 Quid facio anime mee qua
 insensibilis facta est et non
 timet deum? Et dixit ei.
 uade et iungere hominibus
 menti deum: et cum illi in
 heleris doceris et tu timere
 deum. Dixit iterum quia
 principium et finis est ti
 mor domini. Sic scriptum
 est enim. Initium sapientie
 timor domini. Et iterum
 quando abraham perfecit
 altare: dixit ei dominus.
 Nuncio quia timet deum.
 Dixit iterum. Discede ab
 omni homine qui in collo
 catione sua incessanter co
 tentiosus est. Dixit iterum

Interrogavi aliquando ab
batem patrum discipulum
abbatis loth dicens. Quan
do sum in cella: in pace est
anima mea. Cum autem
uenerit frater aliquis et
retulerit michi uerba eo
rum que foris sunt: tur
batur anima mea. Et di
xit michi abbas petrus:
quia dicebat abbas loth.
Clavis tua aperuit ostium
meum. Et ego dixi ei. Quid
est hoc uerbum. Et dixit.
Siquis uenit ad te et in
terrogas eum quomodo
habet unde uenis quali
ter agitur circa illos uel
illos fratres susceperunt
te an non: tunc aperis
ianuam oris fratri tuo:
et audis que uis. Et ego
dixi ei. Ita est. Sed quid
faciat homo cum uenerit
frater ad eum. Et dixit
michi senex. In luctu o
mni doctrina est. Vbi autem
non est luctus impossi
bile est custodiri mentem.
Et dixi ei. Quando in cel

la sum mecum est luctus.
Cum autem aliquis ad
me uenerit aut cum egre
dior de cella: non inuenio
luctum. Et dixit senex. N
dum tibi subiectus est: s
uelut ad usum pro tempore
adhibetur. Et dixi ei. Quis
est hic sermo. Et dixit mi.
Si laborat homo pro re
aliqua secundum uirtu
tem: quacumque hora que
sicut eam ad utilitatem
suam inuenit eam.

Frater interrogauit ab
batem siloi dicens.
Desiderio custodire cor me
um. Dicit ei senex. Et quo
modo possumus custodi
re cor nostrum si lingua
nostra ianuam apertam
habuerit.

Sedente aliquando
abbate siluano in
monte syna: discipulus
cuius uolens abire ad qu
dam ministerium. suum
dixit sen. Dimitte aquam
et riga hortum. Ille autem
exiens ad demittendam a

quam tegebat faciem suam
 decucullo suo: tantum ad
 pedes suos intendens. Con-
 tigit autem ut ipsa hora quidam
 superveniret ad eum:
 et videns eum a longe con-
 sideravit quid fecisset. Et
 cum pervenisset ad eum
 dixit ei. **S**ic michi abba
 ut quid tegebas decucul-
 lo faciem tuam. et sic ad
 aquabas hortum? Et dicit
 ei sener. **N**e viderent oculi
 mei arbores: et occuparet
 meus mea ab opere suo in
 consideratione carum.

Interrogavit abbas mo-
 lytes abbatem silvanum
 dicens. **P**otest homo per om-
 nem diem facere inicium
 conversationis sue. **R**espo-
 dit ei abbas silvanus. **S**i
 est homo operarius: potest
 per diem et horam inchoa-
 re inicium conversationis
 sue.

Interrogavit aliquando
 abbatem silvanum quidam
 dicens. **I**n quali conversa-
 tione operatus es: ut acci-

peres prudentiam istam?
Et ille respondens dixit.
Nunquam permisi in cor-
 de meo cogitationem mo-
 rari que exaggerabat deum.

Dixit abbas serapion:
Quia sicut milites in
 peratoris cum ante ipm
 stant non debent dextra
 aut sinistra respicere. ita
 et monachus stans in co-
 spectu dei et intentus om-
 ni hora in timore eius ni-
 hil est quo de adversariis
 malis terri possit.

Dixit sancta synclitice.
Fili omnes salvari
 novimus: sed propter ne-
 gligentiam nostram sa-
 lute deficiamus. **D**ixit iter-
 que supra. **S**obrie vivamus:
 quia per sensus corporis no-
 stri. uel si non velimus fu-
 res ingrediuntur. **Q**uoniam
 enim potest non fuscari do-
 mus: si fumus exterius
 ascendens fenestras aper-
 tas invenerit. **D**ixit iterum
 que supra. **O**portet nos ad-
 versum diabolum undique

armatos existere: quoniam
et de exterius ingrediuntur
et de intro mouentur. Siquidem
et anima nostra id patitur.
Sicut enim nauis que ali-
quando exterius fluctuum
mole opprimitur aliquan-
do uero interius crescente
sentina demergitur: sic et
nos aliquando operum ex-
terius commissorum iniqui-
tate dampnamur aliquan-
do uero interius nequitia
cogitationum addicimur.
Vnde oportet non solum exte-
rius spirituum immundorum
impetus obseruari: uerum
etiam interiorum cogitati-
onum immundicias exherui-
re. Dicit iterum que supra
Non habemus in hoc seculo
securitatem. Et enim aplo
dicente. qui stat uideat ne
cadat: in incerto siquidem
nauigamus quia dauid
psalmista ait uelut mare
est uita nostra. Sed tamen
in mari quedam uero bestis
plena quidam a tranquillitate.
Nos enim in
tranquilla parte nauigamus

seculares autem in locis.
Et iterum nos in die nauigamus
sole iusticie nobis
prebente ducatum: illi autem
in nocte deportantur. Sed ta-
men plerumque contingit
ut seculares illi in tempe-
state et in obscuro nauigan-
tes pro metu periculi ad deum
clamando et uigilando sal-
uent nauem suam: nos autem
in tranquillitate neglecti
ipso demergi dum gubernaculum
iusticie derelinquimus.

Dicit abbas ypericius. Co-
gitatio tua semper sit
in regna celorum: et cito in
hereditate accipies eam. Di-
xit iterum. Vita monachi
iuxta imitationem ange-
lorum fiat: comburens ac
que consumens peccata.

Dicit abbas orsilius. Pu-
to quia nisi homo cu-
stodierit cor suum: omnia
que audit et uidet obliuiscitur
et negligit. Denique
inimicus sic inueniens in
eo locum supplantat eum.